

terminativă : iar atributiva, care explică înțelesul nuanței substantiv, se numește **atributivă explicativă**.

g. Atributiva se poate pune după principala sau în mijlocul principalei.

Când atributiva se pune după propozițiunea principală se deosebesc de densa printre virgulă ; iar când se pune în mijlocul principalei, atunci se deosebesc de părțile principalei prin două virgule.

Deprinderea XII. Să se analizeze următoarele fraze, arătându-se din ce fel de propoziții sunt formate, prin ce conjuncții sunt legate și prin ce semne sunt despărțite una de alta. **A. Soldatul**, care și varsă sângele pentru apărarea patriei, merită stima noastră. **Stefan-cel-Mare**, care a fost cel mai brav Domn al Moldaviei, s'a îngropat la Putna. **Moartea**, care nu crucează pe nimeni, este egalitatea cea adevărată. **Absalon**, care se revoltă contra tatălui său, își primi pedeapsa cuvenită. **Acela**, care este sănătos, nu are trebuință de medic. Tot, ce face Dumnezeu, este bine făcut. **Munții Indiei**, care sunt încoronări de o zăpadă eternă, reunesc la poalele lor avuții din toate climatele. Toate lipsesc aceluia, care dorește toate. Nu pot fixa timpul, când voi pleca. Spune-mă ora, când (în care) să te găsesc acasă. **Idea**, că tu ai fost sănătos, mă înveselit foarte mult. **Tu**, care ai fost tot-de-a-una silitor și modest, trebuia să fi preniat. **El**, care din plăpânda sa etate a luptat pentru patrie și națiune, a murit într-un mod atât de umil. **B. Ești** am dat amicului meu carte, ce cumpărasem de la **B.**, și pe care tu o văzusești ieri pe masă. Astăzi am văzut pe amicul tău George, care a venit de la ţeară. **Pământul** care este un pla-